

E04 h 12/22

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40747

Kl. 37 b, 3/01

Wacław Ufnowski
Radom, Polska

37 f, 15/38

Sposób szczudlenia drewnianych słupów linii energetycznych i podobnych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu

Patent trwa od dnia 6 maja 1957 r.

Drewniane słupy obecnie budowanych linii energetycznych 110 KV, przepisowo osadza się na żelbetowych szczudłach około 3 m wysokości, z których 2 m jest wkopane w teren. W tym przypadku słupy drewniane zaczynają się 15 do 20 cm nad poziomem terenu i przy należytej konserwacji wielokrotnie dłużej służą od słupów bez szczudeł, których części wkopane w teren szybko gniją i butwieją, powodując częste nieszcześliwe wypadki obsługi technicznej, na liniach ze słupami drewnianymi dla napięć do 30 KV, których nie obejmuje nakaz szczudlenia. Szczudlenie takich nadgnitych słupów dotychczas stosowanym sposobem, pociąga za sobą szereg niedogodności a mianowicie: konieczność wyłączenia linii spod napięcia na czas szczudlenia, odmontowanie i położenie na ziemi przewodów, usunięcie słupa z linii dla jego szczudlenia, postawienie uszczudłonego słupa z powrotem, ponowne założenie i umocowanie przewodów, włączenie linii do pracy. Spowodowana przerwa w dostawie prądu, szczególnie jest uciążliwa dla szpitali oraz wylęgarni drobiu w okresie wiosenno-letnim.

Sposób szczudlenia i urządzenie do tego służące usuwają wyżej podane niedogodności, skróca-

ją czas i zmniejszają koszty szczudlenia. Na rysunku przedstawiono przykład szczudlenia według wynalazku, polegającego na tym, że słup na czas operacji szczudlenia otrzymuje dowolnego rodzaju prowizoryczne podparcie, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój wzdłuż linii A—A na fig. 2, fig. 2 — widok z góry szczudlenia fig. 1, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii B—B na fig. 2 po wykonaniu dołu (fig. 3 i 4), fig. 4 — wariant podparcia belki palami.

Przebieg czynności szczudlenia słupa 1: Fig. 1. W lekkim wcięciu słupa 1 nad terenem 2 tak, aby wolna przestrzeń do przecięcia słupa w linii 3 leżała na wysokości 15 do 20 cm nad terenem 2, a belka 5 leżała poprzecznie do biegu linii energetycznej i końce jej oporowe 6 leżały dokładnie na terenie, po czym belkę 5 mocuje się śrubą 4 lub w inny dowolny sposób do słupa 1. Oparcia 6 winny leżeć na gruncie dostatecznie stałym poza zaznaczonym linią 16 wykopem 7 uwidoczni-
nym na fig. 3 i 4. W celu zwiększenia bezpieczeństwa podparcia słupa 1 oraz polepszenia rozłożenia parcia na podporową belkę 5 zastosuje się dodatkowe podparcie za pomocą zaciskowego jarzma 9 i podpór 10, które jednocześnie zabezpieczają

w czasie szczudlenia słup 1 od wychyleń bocznych. Wychylenia tego słupa wzdłuż biegu linii są zabezpieczone jego przewodami. W przypadku gdy warunki miejscowe zmuszają do położenia belki 5 w kierunku biegu linii lub gdy pożądane jest dodatkowe wzmocnienie od bocznych wychyleń przy słupach narożnikowych, to takowe wzmocnienie daje się jedną lub więcej par odciągaczy linkowych 12, 13, mocowanych z jednej strony od jarzma zaciskowego 11, zaś z drugiej strony do kołków 14, 15. Przecinamy słup 1 na wysokości 15 do 20 cm nad terenem 2 w linii 3—3 i wykonujemy wykop 7 (fig. 3 i 4) zaznaczony liniami 16 na figurach 1 i 2. Usuwa się odciętą część słupa 1, wstawiając na jego miejsce szczudło 17, które mocuje się do słupa 1 jarzmi 18. Zasypuje się wykop 7, ubijając ziemię do poziomu terenu 2. Usuwa się pomocnicze urządzenia 4, 5, 6, 9, 10 itd., kończąc pracę przy danym słupie.

Szczudlenie według wynalazku będzie szczególnie wygodne i korzystne dla wieloprzewodowych linii telegraficznych i telefonicznych zwłaszcza przy torach kolejowych, gdzie szczudlenie w licznych przypadkach zastąpi wielce uciążliwą wymianę słupów ze znaczną oszczędnością drewna.

W przypadku gdy zbyt sypki płaszczysty grunt, nie może dać należytego oparcia belce 5, opieramy tę belkę na palach 8 jak pokazane na fig. 4.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób szczudlenia drewnianych słupów istniejących linii energetycznych i podobnych, znamienny tym, że na czas szczudlenia słup (1) prowizorycznie podpira się belką (5) ewentualnie wzmocnionym kozłem (10) z jarzmowym zaciskiem (9) na słup (1), opartych na terenie (2) lub palach (8).
2. Urządzenie dla wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że składa się z belki podtrzymującej (5), kozła (10) z jarzmem (9) i jarzma (11) do odciągaczy (12, 13).
3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tym, że belkę podtrzymującą (5) kładzie się na terenie (2) w kierunku biegu linii, uzyskując przez to zabezpieczenie wychylenia się słupa (1) na bok przez kozioł dodatkowego wsparcia (9, 10), gdyż wychylenia słupa wzdłuż biegu linii zabezpieczają jego przewody.

Wacław Ufnowski

